

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 81.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

mine indignis affectibus pateas, ac contra ad honestos & ingennos aditus omnes clausos teneas: non errore aliquo ac circumventionem illos libenter amplectens, hos autem propulsans, verum iudicio atque animi decreto, & quia nihil boni efficere velis. Quod etiam fit, ut difficilis tibi sit ad bonum propensio atque impetus, non enim dicam reditus. Neque enim te unquam recte quicquam aut deliberasse, aut egisse affirmant. Illud igitur tecum cogitans, quod senectute iam longe progressus, breui proculdubio vitam cum morte commutabis, tandem aliquando corpore satiatum a vitiis abssiste.

Eidem. 81.

Haud miror, te, cum in aliis omnibus rebus infcitia labores, in hac quoque imperitiam tuam demonstrasse. Nam contra illud me in admirationem rapuisset, si cum in aliis omnibus errore laboreris, in hac re minimè aberrasses. Ac quidē fœdos & obscenos affectus per te ipse nosti, nec de his sermonem habere oportet. Quoniam autem probos & humanos ignoras, hos tibi exponam. Sunt autem hi, humanitas, misericordia, placabilitas, aliâque id genus. Quod si hoc te conturbat, quod eos affectus appellarim, huius quoque rei testes fide dignos præbebo. Quamquam te quidē, fat scio, ea quæ, à me dicentur, intellectu minimè assequeris, ut pote qui imperitiæ alumnus sis: dicam tamē nihilo fecius. Orator igitur Demosthenes, totius Græciæ caput, de Philippo verba faciens, cum rogaretur, ut Olynthios captivos dono daret, his verbis usus est: Ita ut Philippus affectu aliquo duceretur, ac beneficium daret. Iosephus autem, vir eruditionis & eloquentiæ nomine clarissimus, de factiosis, qui in Hierosolymitanæ urbis expugnatione vigerunt, scribēs, ita locutus est: Cum effera & implacabilis natura crudelitatis studium & exercitationem insuper assumpserit, duplici ex parte ad eam misericordiam, ac probam & humano affectui, aditus

θεσι καταστήσας, τοῖς χειρῶν ἢ ἐλευθεροῖσι ἄβαστον πάντη διατηρεῖς. οὐκ ἀπάτη ἢ ψευδολογμοῖς, ἐκείνα μὲν ἀσμείζων, ταῦτ' ἀπαυθὲς μῦθος. ἀλλὰ κρίσει καὶ βελήσει, καὶ τῷ μηδὲν ὀρθὸν ἐθέλειν διαφωρᾶσθαι. διὸ καὶ δυσκολὸς ἔστι σοὶ ἢ ὅτι τὰ χαλὰ ὀμίμῃ. ἔ γάρ ἂν εἴποιμι ἐπαύδοος. ἐδεπώποτε γάρ σε λήγασιν ὀρθῶς ἔτε βεβηλευθῆαι, ἔτε πεπαραγέναι. ἐπιούσας τοίνυν ὡς εἰς βαθὺ λοιπὸν γῆρας ἐλαύνωι, προσδιδλον ἔχεις τὸν θάνατον. καὶ ὅτι τῶ χειρὶ κόρον λαβῶν τῶν κερῶν σπύγηθι.

Τῷ αὐτῷ. πα.

Οὐ θαυμάζω εἰ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀπασι ἀπαυθὲς ὄν, καὶ τοῦτο ἢ ἀμαθίαν πῶ σαυτῷ ἐπέδειξω. ἀλλὰ τότε ἂν ἐθαύμασα, εἰ ἐν τοῖς ἄλλοις πλάων, ἐν τίτῳ ἔδιδμαρτες. τὰ μὲν οὐδ' αἰχρὰ παθησῶσα σπὸ σαυτῷ, καὶ οὐδὲν δ' εἰ λόγων. ἐπειδὴ δὲ τὰ χειρῶν καὶ φιλιάνθρωπα ἀγνοεῖς, ταῦτα φράσω. εἰσὶ δὲ ἔλεος, φιλιάνθρωπια, εὐκλῆτος, εὐκλῆσια, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τῶν ἀδελφῶν. εἰ δὲ σε τὰ ἐξήκει τὸ καὶ ταῦτα παθη λέγεσθαι, καὶ ἐγνητῆς, καὶ μάρτυρας τέτῃ ἀξιοπίστους ἀνδρας παρέξομαι. οἶδα μὲν οὐδ' ὅτι αὐτὸς οὐ ψευδοκλήσεις τοῖς λεγομένοις, ἀτε ἀπαυθῆσαις τυγχάναν ἐθέμα, ὅμως δ' οὐδ' αὐτὸς ἐρῶ. Δημοσθένης μὲν οὐδ' ὀρίτωρ, τὸ τῆς ἑλλάδος κεφάλαιον φεῖ ἢ Φιλίππου λέγων, ὅτι παρεκαλέετο δῆσαι τοὺς ὀλυνθίους ἀρχμαλώτας, ἔφη. ὡσεὶ τὸν Φίλιππον παθεῖν τι, καὶ δοῦναι πῶ χεῖρ. Ἰάσηπος δὲ ἀνὴρ ὅτι παιδευσθὲ καὶ εἰδήσει λόγων ἐπισημίματος, φεῖ τῶν σασιατῶν τῶν ἐν τῇ ἀλώσει τῆς ἑρυσταλήμ ἀκμασάντων χεῖρας ἔφη, ὅτι τῶ ἀπίθασος καὶ ἀμείλικτος φύσις ἀσκησιν τῷ εἰς τὸ ἀνήμερον περὶ ἀλάσθ, διχόθεν ἄβαστος, καὶ ἀπρόσιτος οἴκτω γίνεται.

γίνεται, & ζησὶ πᾶσι καὶ φιλανθρώ-
 πω. ἔδεν δὲ ἕως ζησὶ παθος δόξα-
 λάλει ὡς φίλος. καὶ φίλων δὲ, ἀνδρα-
 πος Πλάτωνος, ἢ ὀμιλητῆς, ἢ ὑφη-
 γητῆς πρὸς αὐτὸν δόξας, ἄφ' οὗ τὸ φε-
 στας ὕψος ἐρρήθη γὰρ παρ' ἐαυτῶν,
 ἢ Πλάτων ἐφιλῶσεν, ἢ φίλων ἐπλα-
 τῶσεν. ἐγκαμάσας μὲν τὸν Μωσῆα,
 ὡς μισοπόνηρον, ἔφη. ὡς παθίσας δὲ
 & διζήσας ὀργῆς ἐμπλοθεῖς. ἄφ' ἁλ-
 λειπίας ἀντιπρῆξας, τὸς ἐρροδιώκτας
 Φορμὶθ Φαραῶ. πάχει γὰρ τὴν ψυ-
 χὴν, καὶ ἢ εἰς ἔλεον, ἢ εἰς εὐδαιμονίαν, ἢ
 εἰς ζησὶτητα, ἢ εἰς μισοπονησίαν νέωθ.
 εἰ μὴ γὰρ ὅτι κλασθεῖς. ὅσα ἂν τὸν
 ἰκέτω ἐλεήσειεν, εἰ μὴ ὅτι κλασθεῖς,
 ὅσα ἂν τὸν δέωθον οἰκτερήσειεν, εἰ μὴ
 παθοῖ. ὅσα ἂν τὸν ἐχθρὸν εὐεργετή-
 σεν, εἰ μὴ ἰομίσει ἠδικεῖσθαι τὴν δι-
 κησιώτην, ὅσα ἂν εἰς μισοπονησίαν
 τραπήη. τὴν δὲ προσπύ τῶν τῶν καὶ
 παθος καλῶσιν. ὡς γὰρ ὁ δόξου τοῦ
 βελτίονος ὅτι τὸ χεῖρον προσπύθους
 πάχει, ἔτα καὶ ὁ δόξου τῶν χεῖρονων
 ὅτι τὸ ἀμεινον προσπύθους πάχει πι-
 προσπῆς γὰρ ὅτι τὸ πάθος ὄνομα. ποι-
 γαρ αὐτὸς, καὶ ὁ φησὶ τῆς ἡ-
 λικίας τὰ ἀχρὰ φεύγει πάθη, ἵνα μὴ
 ποτε ἐπαίνεσις τὴν ὡς ζῆσειεν, ὅτι
 τῶν ἐπαίνων σοὶ ὄφελος ἔδεν.

Ammoni. 82.

Ὅτι ὁ τῆς μακαρίας μνήμης πύ-
 θεος, τῶ ἀπάσσοι θεῶν ἐπίστασε
 πρὸς ὄρμας, καὶ τὸ ἀμειλικτον εἰς τὸ
 ἐμμελές μετερρύθμιζεν, ἢ μετὰ τ' ἐκεί-
 νη τελειώ τὴν ὅτι κλασθεῖς τῶ ἄλι-
 τησίω Εὐσεβίω μαρία, σαφῶς ἔδει-
 ξεν.

Eutonio Diacono. 83.

Εἰ τὸ χέλλος ἔσώματος ἔδ' ἔσσο
 τῶ ὅτι κλασθεῖς ἀλλοῖσται. σώζει δ'

omnis interclusus est. Nullus porro tam
 bonus affectus perierat, quam misericor-
 dia. Quin Philo quoque, qui ob sublime
 & excellum dicēdi genus, Platonis vel di-
 scipulus, vel magister esse visus est (de iis
 enim dictum est, Aut Plato Philonizavit,
 aut Philo Platonizavit) Mosen, ut improbo-
 rum odio flagrantem, laudibus prosecu-
 tus, his verbis vsus est: Ingenti autem dolo-
 re affectus, ac iusta iracundia perfusus, Æ-
 gyptios quosdam; hoc est eos, qui virgen-
 dis operibus à Pharaone præfecti fuerant,
 criiminatur. Afficitur enim quodammō-
 do anima, atque aut ad misericordiam, aut
 ad placabilitatem, aut ad benignitatē, aut
 ad improbitatis odiū propendet. Nisi enim
 frangeretur quispiā, supplicib' cuiuspiam
 precibus minime commoueretur. Nisi in-
 flecteretur, rogantem haudquam misera-
 retur. Nisi aliquo affectu tangeretur, bene-
 ficium in hostem minime conferret. Nisi
 iustitiam læsam esse existimaret, in impro-
 borum odiū minime conuerteretur. Hanc
 porro cōuersionem, affectum etiam appel-
 lans. Ut enim qui à virtute in vitium sese
 conuertit, afficitur: ita rursus qui à vitio
 ad virtutem sese conuertit, non nihil affici-
 tur. Affectus enim vocabulum, conuersio-
 nis est. Quamobrem tu quoque in hac se-
 nili ætate turpes affectus tandem aliquan-
 do fuge; ne alioqui consilium meum tum
 denique laudes, cōm tibi huiusmodi lau-
 des nihil vtilitatis allaturæ sunt.

Ammoni. 82.

Quod Timotheus (cuius faustum fœ-
 lixque sit ineminisse) agrestis & indomitæ
 belluæ impetus cicurabat, eiusque sauitiā
 & immanitatem in concinnitatem quan-
 dam & suauitatem commutabat, furor il-
 le, qui post illius è vita discessum, pesti-
 ferum & execrandum Eusebium inualit,
 perspicuè demonstrauit.

Eutonio Diacono. 83.

Si corporis pulchritudo nec ob stupores
 immutatur, verum etiam inter lachrymas

